

ชื่อผลงานวิจัย	การสร้างแรงจูงใจในการส่งชิ้นงานประกอบการเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่อง การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ในรายวิชา การบรรจุภัณฑ์ โดยใช้การสะสมแต้มแลกรางวัล ส่งผลต่อความรับผิดชอบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสุภาพร ยูซบ
ตำแหน่ง	หัวหน้าสาขาวิชาชีพพื้นฐาน
วุฒิการศึกษา	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
สถานศึกษาที่สังกัด	วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
โทรศัพท์	086- 319-6943 e-mail : sjusoph@gmail.com
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2565
ประเภทงานวิจัย	ประเภทที่ 1 วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสร้างแรงจูงใจในการส่งชิ้นงาน ในการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาดจำนวน 18 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 ในการส่งชิ้นงาน ในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ 2) เพื่อสร้างความรับผิดชอบในการส่งชิ้นงาน และหาข้อมูลสำหรับการไม่ส่งชิ้นงาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน ของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งชิ้นงาน ตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 – 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุมาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างแรงจูงใจในการส่งชิ้นงาน โดยใช้แต้มแลกรางวัล เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาดในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เรื่องการไม่ส่งชิ้นงาน ประกอบการเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่อง การออกแบบบรรจุภัณฑ์ แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน ลำดับที่ 1 คือ การให้ที่บ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดยคิดจากนักเรียน 18 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 18 คน คิดเป็น ร้อยละ 66.67

การเสริมแรงด้วยวิธีการสะสมแต้มรางวัลส่งผลต่อความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด รายวิชาการบรรจุภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565

ความสำคัญ และ ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันจากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนใน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ในเรื่องการไม่ส่งชิ้นงานในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งชิ้นงาน และ การบ้านไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งชิ้นงาน หรือไม่ส่งการบ้านเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอน และครูประจำวิชาในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการส่งชิ้นงาน ในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่องการออกแบบบรรจุภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งชิ้นงานต่อไป

ทางเลือกที่คาดว่าจะแก้ปัญหา

จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ในเรื่องการไม่ส่งชิ้นงาน หรือไม่ส่งการบ้าน เพื่อนำผลจากการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งชิ้นงาน เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ ด้วยการสร้างแรงจูงใจ ด้วยวิธีการสะสมแต้มแลกรางวัล รวมทั้งเพื่อให้ นักเรียนเห็นความสำคัญของการส่งงาน และ การส่งการบ้าน

วัตถุประสงค์การวิจัย

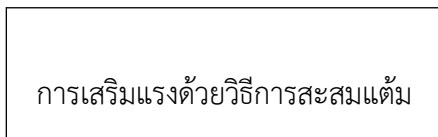
1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานก่อนและหลังการเรียนจากวิธีการเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัล ของนักเรียนของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ จากการเสริมแรงด้วยวิธีการสะสมแต้มรางวัลที่มีคะแนนการส่งชิ้นงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
3. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยการใช้การเสริมแรงการสะสมแต้มรางวัลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565

ตัวแปรที่ศึกษา

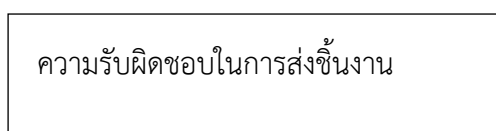
1. การเสริมแรงด้วยวิธีการแต้มรางวัล
2. ความรับผิดชอบในการส่งงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

นิยามศัพท์

การสร้างแรงจูงใจ สิ่งที่มากระตุ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ ทำงานส่งแล้วให้ได้ในสิ่งที่เป้าหมายคือ คะแนน หรือ รางวัล

แต้มรางวัล เป็นแรงเสริมหรือแรงจูงใจ วิธีการหนึ่ง ที่ทำให้ เกิดความต้องการให้ได้มาในสิ่งที่คาดหวัง และ เพิ่มศักยภาพของผู้เรียน คือ แต้มรางวัลจะแบ่ง เป็น 5 ระดับ ตามผลงาน ผ่านเกณฑ์ เช่น ระดับ 3 ดาว จะได้คะแนนผ่านเกณฑ์ ที่ร้อยละ 70 ของคะแนน เต็ม

ความรับผิดชอบ การส่งงานตามกำหนด และได้คะแนน ผ่านเกณฑ์ ที่ ร้อย ละ 70 ของคะแนนเต็ม

การส่งชิ้นงาน ส่งชิ้นงาน ใบงาน ที่ได้รับมอบหมาย ถูกต้องตามเงื่อนไขที่ผู้สอนชี้แจง

ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory)

ทฤษฎีการเสริมแรงเป็นทฤษฎีที่เน้นการทำงานให้บุคคลต้องการกระทำในสิ่งที่เราต้องการให้เขากระทำ (Getting people to do what you want them to do) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่พัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้ของ B.F. Skinner มีหลักสำคัญว่า เราสามารถควบคุมพฤติกรรมของคนได้โดยวิธีการเสริมแรง เรียกทฤษฎีนี้ในทางจิตวิทยาว่า การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) หรือการวางเงื่อนไขปฏิบัติการ (Operant Conditioning) ซึ่งให้ความสำคัญกับผลกระทบ (Consequence of Behavior) หรือผลต่อเนื่องเป็นตัวควบคุมพฤติกรรม หรืออีกนัยหนึ่งเรียกว่า การเสริมแรง (Reinforcement)

Skinner อธิบายว่ามนุษย์เรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ โดยผ่านประสบการณ์ที่ให้ผลกรรมเชิงบวกและเชิงลบ ให้ผลเป็นที่น่าพอใจหรือไม่พอใจ เขาเชื่อว่าพฤติกรรมใดที่มีผลต่อเนื่องเป็นบวก พฤติกรรมนั้นย่อมเกิดขึ้นซ้ำบ่อยครั้ง ในขณะที่พฤติกรรมซึ่งให้ผลเป็นลบมีแนวโน้มจะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป กรอบความคิดในเรื่องนี้ของ Skinner มีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ พฤติกรรมการตอบสนองจะขึ้นอยู่กับการเสริมแรง

สิ่งเร้า (สถานการณ์) ☐ การตอบสนอง (พฤติกรรม) ☐ ผลกรรม (บวกหรือลบ)

ตัวเสริมแรงแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ตัวเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ซึ่งเมื่อนำมาใช้แล้วทำให้อัตราการตอบสนองเพิ่มมากขึ้น เช่น คำชมเชย รางวัล อาหาร
2. ตัวเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ซึ่งเมื่อนำมาใช้แล้วทำให้การตอบสนองเพิ่มขึ้นในทางลบ เป็นตัวเสริมแรงทางลบ เช่น เสียงดัง อากาศร้อน คำตำหนิ กลิ่น การทำโทษ เป็นการนำตัวเสริมแรงลบเข้ามา เพราะการทำโทษบางอย่างหากนำไปใช้จะมีผลให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนไปในลักษณะที่เข้มข้นการนำทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ไปใช้ในการจัดการศึกษา ทุกระดับ

การใช้แรงเสริม (Reinforcement) ทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรม ครูควรให้การเสริมแรงโดยการชมเชยหรือให้แรงจูงใจ โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การให้รางวัล การให้ใบประกาศเกียรติคุณ ทั้งนี้เพราะเด็กต้องการให้ผู้อื่นสนใจตนเองหรือเห็นว่าตนเองสำคัญกว่าคนอื่น การให้แรงจูงใจจะทำให้เด็กเกิดความสนใจพอที่จะเรียน ทฤษฎีการเสริมแรงในส่วนที่เป็นการจูงใจ คือการคงไว้ซึ่งการปฏิบัติหรือ พฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นนาน ๆ หรือทำให้บุคคลปฏิบัติในแนวทางที่จะได้ผลกรรมเป็นรางวัล

การปลูกฝังพฤติกรรมบางอย่างและการลดพฤติกรรมบางอย่าง (Shaping Behavior) หลักการสำคัญของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของ Skinner ก็คือการควบคุมการตอบสนองด้วยวิธีการเสริมแรง คือ การเสริมแรงเฉพาะในเรื่องที่ต้องการเพื่อให้เกิดเป็นนิสัยติดตัวดังนั้นถ้าเราต้องการให้เด็กมีพฤติกรรมใหม่ในเรื่องใด ก็ควรให้การเสริมแรงพฤติกรรมนั้น เพื่อให้เด็ก ทำต่อไปจนเป็นนิสัยแต่ถ้าต้องการให้พฤติกรรมใดหายไป ก็ควรลดแรงเสริมพฤติกรรมนั้น ก็จะทำให้พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนานั้นหายไป การปลูกฝังพฤติกรรมใหม่ให้แก่เด็กโดยการใช้การเสริมแรงเป็นสิ่งที่ควบคุมพฤติกรรม ครูควรมีการวางแผนให้เหมาะสม Skinner ยังชี้แนะว่า หัวหน้างานสามารถควบคุมและปรับพฤติกรรมหรือการปฏิบัติงานของพนักงานได้โดยที่พนักงานไม่มีความรู้สึกถูกรับผิดชอบ แต่การจะทำได้เช่นนั้นจะต้องอาศัยความเข้าใจในเรื่องสำคัญสองเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมและการปรับพฤติกรรม คือ ประเภทของการเสริมแรงและวิธีการเสริมแรง

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Needs Hierarchy Theory) ของ Maslow (1970) ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งจิตวิทยาทางด้านมนุษยนิยม ได้พัฒนาทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของแรงจูงใจ โดย ความต้องการของมนุษย์ถูกจัดลำดับขั้นความสำคัญ มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลาในสิ่งที่ยังไม่มี และเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมของบุคคลต่อไป ความต้องการใหม่ที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจะเป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม เมื่อความต้องการระดับ ต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลจะมีความต้องการในระดับสูงต่อไป (อรพินทร์ ชูชม, 2555) ทฤษฎี ลำดับขั้นตอนของความ ต้องการ ความต้องการของมนุษย์มีทั้งหมด 5 ขั้น เรียงลำดับจากขั้นต่ำสุดไป ยังขั้นสูงสุด คือ ความต้องการทางด้านกายภาพความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการทาง สังคม ความต้องการความนิยมนับถือ และความต้องการพัฒนาศักยภาพของตน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันดี จูเปี่ยม (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลการใช้แรงเสริมทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายรายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 3/5 ผลวิจัยพบว่านักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 3/5 มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาวิทยาศาสตร์มากขึ้นหลังการใช้แรงเสริมทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรและมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายสูงกว่าร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

นายฐปนวัฒน์ ชุกกลิ่น (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยการใช้เทคนิคเสริมแรงทางบวกผลวิจัยพบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ห้องเรียนที่ 4 จำนวน 24 คน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีกำลังใจและทำคะแนนได้ดีขึ้น และสามารถลดพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงานได้เป็นอย่างดี

นางสาวช่อทิพย์ ชัชวาลจิตร (2557:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานและความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (English Program ห้อง AและB) โดยใช้การเสริมแรงด้วยตัวปั๊มการ์ตูน จากการสอนในวิชาคณิตศาสตร์ ผู้วิจัยได้พบปัญหาในหลาย ๆ ด้านของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้และ สิ่งสำคัญที่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นนั่นคือการทำงานอย่างขาดระเบียบวินัย ไม่เรียบร้อยและสกปรกตลอดจน ขาดความรับผิดชอบในการส่งงานเป็นส่วนใหญ่ซึ่งพฤติกรรมเช่นนั้นของนักเรียนมีผลกระทบต่อการเก็บคะแนนในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน สร้างความยุ่งยากในการติดตามงานจากนักเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าพฤติกรรมนั้นเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่ง อีกปัญหานั้นจึงได้นำมาเป็นหัวข้อการวิจัยดังกล่าว หลังจากการทดลองปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานและความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (English Program ห้อง AและB) โดยการเสริมแรงด้วยตัวปั๊มการ์ตูนผู้วิจัยได้สังเกต ถึงความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย 58 คน ทั้งสองห้องที่มีความตั้งใจในการทำงานและมีความกระตือรือร้นมากขึ้นต่อการทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม การเล่นเกมทบทวนบทเรียนตลอดจนความรับผิดชอบต่อส่งงาน และมีความเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นเป็นลำดับ

อิสริยา วุฒิจันทร์ (2553) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การแก้ปัญหานักศึกษาไม่ส่งงานตามกำหนด สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง CD101 โรงเรียนพ่ายเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจในการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหานักศึกษาไม่ส่งชิ้นงานหรือการบ้านตามกำหนด การสังเกตการณ์ส่งชิ้นงานหรือการบ้านจากแบบบันทึกการส่งงานของนักศึกษา ห้อง CD101 จำนวน 6คน และการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษาในชั้นเรียนต่อนักศึกษาที่ไม่ส่งชิ้นงานหรือการบ้านตามกำหนดของนักศึกษาห้อง CD101 จำนวน 34 คน พบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 5.88 นักศึกษาเคยใช้เครื่องพิมพ์ดีดมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 5.88 ไม่เคยใช้เครื่องพิมพ์ดีด คิดเป็นร้อยละ 94.12 และนักศึกษาที่ตอบแบบสำรวจได้ส่งงานตรงตามเวลา

ทุกครั้งเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 7.59 อันดับสอง ยังมีนักศึกษาที่ส่งไม่ตรงเวลาเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.76

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 สาขาการตลาด ในรายวิชาการหาข้อมูลทางการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน ไม่ส่งการบ้านของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน ไม่ส่งการบ้าน ตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 – 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน หรือไม่ส่งการบ้าน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด จำนวน 18 คน ประกอบการเรียนรู้เรื่อง การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบฟอร์ม ชุดทดสอบความรับผิดชอบ และแบบสังเกตการทำงานเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบเรื่องการไม่ส่งชิ้นงาน ของนักเรียน โดยการเสริมแรงด้วยวิธีการสะสมแต้มรางวัลส่งผลต่อความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด มีความรับผิดชอบในการส่งงานมากขึ้น
2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด มีคะแนนการส่งงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
3. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด มีผลคะแนนรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด จำนวนนักเรียน 18 คน ที่เรียนในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2565 ใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเสริมแรงและการสร้างแรงจูงใจโดยใช้การสะสมแต้มรางวัลที่มีผลต่อการส่งงาน รายวิชาการบรรจุภัณฑ์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 มีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ให้ความรู้โดยวิธีการสอนแบบเดิมโดยใช้เกม หรือ เพลง วีดีโอ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และให้ทดสอบโดยการทำงานส่งภายในคาบเรียน จำนวน 10 ครั้ง
2. แนะนำทำความเข้าใจร่วมอธิบายการเสริมแรงด้วยวิธีการสะสมแต้มกับผู้เรียนโดยการสร้างกติกาเงื่อนไข และการเสริมแรงด้วยวิธีการสะสมแต้มรางวัลร่วมกันนักเรียนก่อนเก็บข้อมูลและลงมือปฏิบัติ
3. ดำเนินการทดลองสอนโดยการสร้างเงื่อนไขและใช้กติกาการเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัลและทดสอบโดยการทำงานส่งภายในคาบเรียนจำนวน 10 ครั้ง
4. เปรียบเทียบการส่งงานก่อนทดลองและหลังการทดลองใช้การเสริมแรงแบบสะสมแต้มรางวัล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมในการทดลอง

- แบบฟอร์มเงื่อนไข
- แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการหาข้อมูลทางการตลาด ปวช.1 ห้อง2 สาขาการตลาด
- ชุดทดสอบความรับผิดชอบในการส่งงาน
- แบบสังเกตพฤติกรรม

ข้อตกลงในการแจกรางวัล

จำนวนแอดดาว (ดวง)	ของรางวัล ที่ได้รับ
10	กำไลยางโลโก้ การตลาด 1 เส้น ริชแบน
15	ริชแบน ปากกาเงิน 1 ด้าม ปากกาแดง 1 ด้าม
20	ริชแบน ลิขิต แบบ เทปลงยาว 7 เมตร
25	ริชแบน กระเป๋าใส่ อุปกรณ์การเรียน พร้อมอุปกรณ์ครบ
30 ดวงขึ้นไป	ริชแบน แฟ้มสะสมงาน ลายการ์ตูน สวยงาม 1 แฟ้ม

หมายเหตุ - รางวัลได้มาจาก การสนับสนุน จากผู้ปกครอง ของนักเรียน

2. เครื่องมือวัดตัวแปรตาม

- แบบบันทึกการสังเกตการณ์ทำงานในแต่ละคาบ ของรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ สาขาการตลาดก่อนและหลังทดลอง

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฟอร์มสัญญาเงื่อนไขการเสริมแรง แผนการจัดการเรียนรู้และใบงานสำหรับการทำงานส่งภายในคาบเรียน ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจผู้เรียน เพื่อจัดทำแบบฟอร์มการสร้างเงื่อนไข และนำไปร่วมตกลงร่วมกันกับนักเรียน ในห้องเรียน
2. สร้างแผนการเรียน พร้อมชุดทดสอบ ใบงานเพื่อทดสอบความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน
3. ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ (หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด) ตรวจสอบความถูกต้อง และข้อบกพร่องในด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้

4. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแผนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด)
5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ใช้จริงกับกลุ่มนักเรียน ระดับ ปวช. 1 ห้อง2 สาขาการตลาด ที่เรียนวิชาการบรรจุภัณฑ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลคะแนนจากบันทึกการสังเกตการทำงานในแต่ละคาบ ของวิชาการบรรจุภัณฑ์ มาวิเคราะห์ ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 102 – 103)

1.1 ค่าร้อยละ

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (สูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ย (พรรณี ลีกิจวัฒน์, 2551 : 135)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนในชุดข้อมูล
N แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (สูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 103 - 104)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัว
X แทนคะแนนแต่ละตัว

N แทนจำนวนคะแนนในกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากค่าสถิติในตารางนำมาหาค่า t – test ได้ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

การหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ X = คะแนนที่ได้

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

พฤศจิกายน 2565 - กุมภาพันธ์ 2566

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด จำนวน 18 คน ที่เรียนรายวิชาการหาข้อมูลทางการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งจะนำเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ใช้แทนความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum F$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความ มีนัยสำคัญ

การนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลคะแนนความรับผิดชอบในการส่งงาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ที่เรียนวิชาการบรรจุภัณฑ์ จำนวน 18 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

เลขที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนหรือจำนวนครั้งที่ (10 คะแนน)		คะแนนผลต่าง D
		ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	
1	นางสาวมุกิตา สอาดศรี	5	8	3
2	นายสุเมธ พิลาโสภา	4	9	5
3	นางสาวพินันท์ส แก้วมณี	6	9	3
4	นางสาวสุพัตรา มูฮำหมัดรอซน	6	10	4
5	นางสาวปพิชญา บินหะซัน	9	10	1
6	นางสาวศิริณี ซอและห์	7	10	3
7	นางสาวศิริณญา รสมี	6	8	2
8	นางสาวศิรินภัทร รสมี	0	7	7
9	นางสาวอภิษฎา หมดประยูร	3	9	6
10	นายธีรยุทธ เอี่ยมกลิ่น	2	8	6
11	นางสาวชลธิชา นุชนาปี	5	10	5
12	นายรัชชานนท์ หมดหมี่	10	10	0
13	นายกฤษณะ มะลิวัน	4	10	6
14	นางสาวเนตรดาว พิกุลทอง	5	9	4
15	นางสาวจิตติยา ทองแก้ว	4	9	5
16	นางสาวณิชา มาลัยทัต	10	10	0
17	นายภูริภัทร รื่นเรืองฤทธิ์	0	10	10
18	นายสาโรจน์ ไช้ประสิทธิ์	4	9	5
	N	18	18	18
	Sum	90	165	75
	Mean	5	9.16	4.17
	S.D.	3.02	0.98	2.54

จากตารางที่ 1 พบว่าความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ที่เรียนวิชาการหาข้อมูลทางการตลาด เลขที่ 2 ,8,9,10,13,15,17,18 หลังใช้การเสริม การเสริมแรงและสัญญาเงื่อนไขมีความรับผิดชอบในการส่งงานเพิ่มขึ้น คนละ 5,7,6,6,6,5,10,5,7,8,7 และ 5 คะแนน ตามลำดับ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเป็นร้อยละ ของแต่ละครั้งที่ทดสอบความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ที่เรียนวิชาการบรรจุภัณฑ์ ที่ได้จากการทำข้อสอบความรับผิดชอบในการส่งงาน ก่อนและหลังการใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัล

ทดสอบ ครั้งที่	ความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน (ร้อยละ)	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	45.45	100.00
2	54.55	81.82
3	45.45	86.36
4	45.45	86.36
5	40.91	86.36
6	36.36	90.91
7	45.45	90.91
8	54.55	90.91
9	40.91	95.45
10	36.36	91.91

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ t และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังโดยใช้การเสริมแรงเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัลนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ที่เรียนวิชาการบรรจุภัณฑ์ (N=18)

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D.d	t	Sig(1-tailed)
ก่อนเรียน	5	3.02	4.17	2.54	8.57*	0.0000
หลังเรียน	9.16	0.98				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ที่เรียนวิชาการบรรจุภัณฑ์ มีคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน เท่ากับ 5 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 9.16 คะแนน ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผล ดังนี้

จำนวนนักเรียน N	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนนก่อน ทดลอง	ผลรวมคะแนนหลัง ทดลอง
18	10	90	165

จากตาราง 4 ค่าดัชนีประสิทธิผล คือ 2.54 หมายความว่า การสอนโดยใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัล เพื่อเพิ่มความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด รายวิชาการบรรจุภัณฑ์ ดีขึ้น

สรุปผลการศึกษาวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของความรับผิดชอบในการส่งงาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด จำนวน 18 คน ที่เรียนรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ ก่อนการใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัล อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 27.77 และหลังการใช้การเสริมแรงอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 50.88 ซึ่งสูงกว่าเดิมเป็นไปตามวัตถุประสงค์
2. เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด จำนวน 18 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยการ ใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัล พบว่าเกณฑ์คะแนนความรับผิดชอบในการส่งงาน ผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
3. เมื่อหาค่าประสิทธิภาพของการเรียนด้วยการใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัล เทียบกับ เกณฑ์.05 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบค่า t ที่ได้จากการ ทดสอบความรับผิดชอบในการส่งงาน ก่อนและหลังใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัล พบว่า คะแนนความรับผิดชอบของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า การใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัลทำให้ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด จำนวน 18 คน ที่เรียนรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ มีความรับผิดชอบ สูงขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการทำวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 ที่เรียน รายวิชาการบรรจุภัณฑ์ ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เรื่อง การสร้างแรงจูงใจใน การส่งชิ้นงานประกอบการเรียน โดยการใช้การเสริมแรงแบบสะสมแต้มรางวัล มีผลต่อความรับผิดชอบในการส่ง ชิ้นงาน ในรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ หน่วยการเรียนรู้เรื่องการออกแบบบรรจุภัณฑ์

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความรับผิดชอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 2 ที่เรียนรายวิชาการบรรจุภัณฑ์ ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ที่ได้ทำ แบบทดสอบความรับผิดชอบในการส่งงาน ก่อนและหลังการใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัล แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้นักเรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมาก

ขึ้น เมื่อพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียนในภาพรวมจะพบว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน คือ มีความตั้งใจทำงาน ขยันและมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาตั้งใจเรียน และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ด้วยการอ่านหนังสือ คั่นคว่ำ ทำให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนในรายวิชาการบรรณารักษ์ ดีขึ้นและประสบความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องตาม ทฤษฎีการเสริมแรงที่เป็นทฤษฎีที่เน้นการทำงานให้บุคคลต้องการกระทำในสิ่งที่เราต้องการให้เขากระทำ (Getting people to do what you want them to do) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่พัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้ของ B.F. Skinner มีหลักสำคัญว่า เราสามารถควบคุมพฤติกรรมของคนได้โดยวิธีการเสริมแรง เรียกทฤษฎีนี้ในทางจิตวิทยาว่า การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) หรือการวางเงื่อนไขปฏิบัติการ ซึ่งสามารถปรับพฤติกรรมของผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อยอดงานในหน้าที่

1. ในการใช้การการสร้างแรงจูงใจในการส่งชิ้นงานประกอบการเรียน เรื่องการใช้การเสริมแรงด้วยการสะสมแต้มรางวัลเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด ในเรื่องการไม่ส่งชิ้นงาน ในรายวิชา การบรรณารักษ์ อาจจัดทำกับนักเรียนทั้งระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1 ทุกสาขาวิชา เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1 ห้อง 2 สาขาการตลาด เท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งชิ้นงานของนักเรียนต่อไปและควรได้รับการอธิบาย หรือ การช่วยเหลือจากครูผู้สอนหรือให้คำปรึกษา ในเรื่องที่ ผู้เรียนยังไม่ได้รับความเข้าใจที่ตรงประเด็น จึงเป็นเหตุผลที่ไม่ส่งชิ้นงาน

บรรณานุกรม

- วันดี จูเปี่ยม. 2557 . การวิจัยเรื่องการศึกษาผลการใช้แรงเสริมทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายรายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 3/5 มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- อิสริยา วุฒิจันทร์. 2554. วิจัยชั้นเรียน เรื่องการแก้ปัญหานักศึกษาไม่ส่งงานตามกำหนดสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง CD101 โรงเรียนพ่ายแพทเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ.
- นางสาวช่อทิพย์ ชัชวาลจิตร. 2557. การวิจัยเรื่องการปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานและความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (English Program ห้อง AและB) โดยการใช้การเสริมแรงด้วยตัวปั๊มการ์ตูน จากการสอนในวิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนพ่ายแพทเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ.